

**Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság**  
**3.Bf.288/2010/8.**

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év december hó 15. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

**í t é l e t e t:**

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év április hó 13. napján kelt 10.B.1316/2009/30. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlott szabadságvesztés büntetését 7 (hét) évi fegyházbüntetésre, a mellékbüntetését 10 (tíz) év közügyektől eltiltásra súlyosítja.

A vádlott által fizetendő bűnügyi költség összegét 962.138 (kilencszázhatvankettőezer-százharmincnyolc) forintra emeli, az állam által viselt bűnügyi költséget pedig 241.200 (kettőszáznegyvenegyezer-kettőszáz) forintra változtatja.

A 2010. november 7. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 9.000 (kilencezer) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles megfizetni az államnak.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

**I n d o k o l á s:**

A Fővárosi Bíróság a 2010. április 21. napján kelt 10.B.1316/2009/30. számú ítéletével a vádlottat a Btk. 282. § (1) bekezdésének III. tételébe ütköző és a (2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette miatt öt évi fegyházbüntetésre és öt évközügyektől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett a bűnjelek elkobzásáról a lefoglalások megszüntetéséről és megsemmisítéséről és egyes tételeket a vádlottnak kiadni rendelte. Az eljárás során keletkezett 1 db CD lemez lefoglalását megszüntette és az iratoknál való kezelését rendelte el. A vádlottat 596.038 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, a fennmaradó 607.300 forint bűnügyi költségről pedig úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a cselekmény jogi minősítésének megváltoztatásáért és súlyosításért, a vádlott és védője enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2010. augusztus 31. napján kelt átiratában az ügyészi fellebbezést, csak a büntetések súlyosítása érdekében tartotta fenn, és a védelmi fellebbezések elutasítását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezések alapján a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügyet kellően felderítette, a bizonyítékokat összegyűjtötte és azokat egyenként, valamint összességében is értékelte és megalapozott tényállás állapított meg. Az elsőfokú bíróság az ügyben eljárási szabályt nem sértett.

Az ügyész a fellebbezését a nyilvános ülésen az átiratával egyezően, módosított tartalommal kizárólag a büntetés súlyosítása végett tartotta fenn. A vádlott és védője sem támadta a tényállást csupán a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A vádlott a nyilvános ülésen azonban azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében azt állapította meg, hogy az előző elítélése során őt a bíróság kizárta a feltételes szabadság kedvezményéből.

A másodfokú bíróság a tényállás ezen részét a Be. 351. § (2) bekezdésének c./ pontja alapján iratellenesnek találta, ezért a Be. 352. § (1) bekezdésének a./ pontja alapján az iratok tartalma szerint azt az alábbiakkal helyesbítette.

A vádlottat a Fővárosi Bíróság a 2009. február 27. napján kelt 15.B.196/2003/453. számú ítéletével a Btk. 282/A. § (2) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette, 1 rb a Btk. 263/A. § (1) bekezdésének a./ pontjába ütköző lőszerezettel visszaélés büntette, valamint 1 rb. a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószerrel visszaélés büntette miatt, mint bűnszervezetben elkövetőt öt év fegyházbüntetésre és öt év közügyektől eltiltásra ítélte, de nem zárta ki a feltételes szabadság kedvezményéből.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2010. március 31. napján kelt 3.Bf.243/2009/24. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az V.r. vádlott tekintetében megváltoztatta annyiban, hogy a főbüntetését négy évi fegyházbüntetésre enyhítette.

Az V.r. vádlott a négy év fegyházbüntetését 2010. november 7. napján kitöltötte és ezt követően a jelen ügyben előzetes letartóztatásba került.

A fenti helyesbítéssel a tényállást teljes egészében megalapozottá és a másodfokú eljárásban felülbírálatra alkalmassá vált (Be. 351. § ).

A megalapozott tényállás alapján a Fővárosi Bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekményét is helyesen minősítette a Btk. 382. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b./ pontja szerint.

A Fővárosi Ítéltábla csupán annyiban nem értett egyet az elsőfokú bíróság jogi minősítésével, hogy a fogyasztói jellegű tevékenységen belül a vádlott a kábítószerrel visszaélést nem a kábítószer országba történő behozatalával, hanem a megszerzésével követte el. Az irányadó tényállásból ugyanis egyértelműen megállapítható, hogy a vádlott a külföldi városban ismeretlen bűntársaitól megszerezte a 11,973 gr tömegű marihuánát és a 12 db MDMA Extasy tablettát. Ezt követően került sor a jelentős mennyiségű kábítószernek Magyarország területére történő behozatalára. A megszerzéssel azonban a cselekmény már befejeződött. Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogi okfejtésével abban is, hogy az 5/1998. Büntető jogegységi határozat alapján a jelentős mennyiségű kábítószer megszerzése és a csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés vétsége nem halmazat, hanem a két elkövetési magatartás természetes egységet képez.

Tekintettel arra, hogy a kábítószer a nyomozati eljárás során lefoglalásra került, az igazságügyi vegyész-szakértői vélemény alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az említett kábítószer mennyiségének tiszta hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határának tizennégyszerese.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a súlyosító és enyhítő körülményeket általában helyesen sorolta fel, de nem tulajdonított kellő jelentőséget annak a ténynek, hogy a vádlott már 1999. nyara és 2001. márciusa közötti időben ugyanilyen jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntetést már elkövetett, amiért a bíróság négy évi fegyházbüntetésre ítélte. Bár a büntetőeljárás a vádlottal szemben még folyamatban volt, őt mégsem tartotta vissza újabb ugyanilyen bűncselekmény elkövetésétől. E tény ismeretében a Fővárosi Bíróság a törvényi büntetési tétel minimumát azaz öt évi fegyházbüntetést szabott ki a vádlottal szemben ami eltúlzottan enyhe büntetés. A Fővárosi Ítéltábla ezért a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést alaposnak találta. Úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben, aki az édesanyját is bevonta a bűncselekmény elkövetésébe, aki csak a fogyasztás tényét ismerte el és az újabb elkövetés során nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy ellene ugyanilyen bűncselekmény miatt eljárás folyik a törvényi minimumban megállapított szabadságvesztés aránytalan. Ezért a jelenlegi büntetéskiszabás során a másodfokú bíróság nyomatékosan figyelembe vette, hogy az előző eljárás a célját nem érte el, így a Btk. 37. §-ában írt büntetési cél súlyosabb büntetés kiszabását teszi indokolttá.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetés kiszabása tekintetében megváltoztatta és a főbüntetés tartamát hét évre a mellékbüntetés tartamát tíz évi közügyektől eltiltásra súlyosította.

Az elsőfokú bíróság több szakértői vélemény eredménytelensége miatti bűnügyi költséget az államra hárította, holott azok beszerezésére az ügyben szükség volt.

Az eljárási törvény a sürgösztelenül felmerült költség viselésének mellözését írja elő.

A felmerült költség összegét összesen 962.138 forintba emelte fel, melynek viselésére a vádlottat kötelezte, csak a nyomozati eljárás során felmerült 34.200 forint számítástechnikai és a 207.000 forint második vegyész-szakértői díj merült fel sürgösztelenül, ezért a 241.200 forint megfizetésére kötelezését mellőzte, ezt viseli az állam.

Tekintettel arra, hogy a vádlott 2010. november 7. napjáig a Fővárosi Bíróság 15.B.196/2003/453. számú ügyében a jogerős négy évi fegyházbüntetését töltötte és 2010. november 7. napján került a jelen ügyben előzetes letartóztatásra, így ez időtől kezdődően a másodfokú bíróság ítéletének kihirdetéséig tartó időt számította be a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására a Be. 372. § (1) bekezdése alapján került sor, és az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Fővárosi Ítéltábla a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján határozott.

A jogorvoslati jogosultság kizárása a Be. 386. § (1) bekezdésén alapul.

**B u d a p e s t, 2011. év december hó 15. napján**

|                              |                                     |                                   |
|------------------------------|-------------------------------------|-----------------------------------|
| <b>Dr. Nehrer Péter s.k.</b> | <b>Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.</b> | <b>Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.</b> |
| <b>a tanács elnöke</b>       | <b>előadó bíró</b>                  | <b>bíró</b>                       |

A Fővárosi Bíróság 10.B.1316/2009/30. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.288/2010/8. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

**B u d a p e s t, 2011. év december hó 15. napján**

**Dr. Nehrer Péter s.k.**  
**a tanács elnöke**

*Kiadmány hitelül:*

*bíróági ügyintéző*